

Singurătate

George Pena

Stau între patru pereți uitat de lume
și la ușă nimeni nu sună, nu bate...
Vântul prin pomi aleargă, face spume
și frigul îi strânge-n case pe oameni.

Și iarăși speranțe și gânduri multe,
iar la această oră, tu, demult visezi;
O, emoții mocnesc cu sfâșieri crunte
și mă decimează, și mă lichefiez.

Trăim singuri. Când fi-vom amândoi,
ființă scumpă, dragă și alintătoare?
Vom macera singurătatea, iarăși în doi,
dispersând prin inimi, aprigă-nsetare.